

Lo discret poeta valencià Onofre Almudever, al donar á la estampa en lo any 1561 lo *Spill* de mestre Jaume Roig y altres produccions de Mossen Fenollar y Jaume Gaçull, en la *Epístola proemial als Lectors*, califica de *obra digna de immortal recordacio*, LO PASSI EN COBLES, escrit per Bernat Fenollar y Pere Martínez: Tres anys mes tart apareix reimprés dit *Passi* per Joan Navarro, y açó dona á entendre que l'obra esmentada seguía tenintse en gran estimació per los amants de la nostra lliteratura. Realment la *Historia de la Passió* es una de les composicions poètiques mes inspirades de la seua época, y degué escriures probablement pera ser representada en alguna solemne festivitats de les que per aquell temps solien ferse en nostra Basílica Metropolitana, de la qual uno de los autors era beneficiat domer. Lo sabi crítich D. Manuel Cañete, al historiar los orígens del teatro en Espanya, fa honorífica menció d' este treball poetich, pues el considera com un «*dialogo*, en coplas decenas de arte mayor, muy notable por su vigor poético» (I), y copia además alguns fragments corroborant son honrós juí. Altres historiadors han reconegut lo seu merit, y per ser tan generals y favorables les crítiques, considerem un acert del concell de redacció de LO RAT-PENAT el haver acordat reimprimir *Lo Passi*. Un altra circumstancia abona esta lloable determinació: la falta de eixemplars de les edicions antigues. En nostra ciutat, de la impressió que feu Jaume de Vilá sols se conserven dos, incomplets, en la Biblioteca universitària, y de la reproducció de Joan Navarro no tenim noticia de haverne algú en biblioteca pública ni particular. Cañete (òbra citada, pág, 45, nota) assegura que 's doná á la estampa en lo any 1518, pero no dona més

¹ Cañete. *Teatro Español del siglo XVI. Estudios historico-literarios*. Madrid. M. Tello. 1885. Pág. 45, nota.

detalls d' esta edició, y en ningún bibliógrafo valenciá encontrém ratificada esta afirmació.

Dos son los ingenis valencians á qui se deu *Lo Passi*: Pere Martínez y mosen Bernat Fenollar. Del primer rónegament se sap que fon uno dels trovadors que acudí á la justa poètica celebrada en la parroquial Iglésia de San Joan del Mercat lo darrer día del mes de Agost del any 1488, presentant dos composicions que no tingueren la fortuna de guanyar les joyes. No 'l menciona ninguno dels escritors regnícoles.

De Bernat Fenollar parlen estos mes estensament. No van molt de acort respecte al punt de sa naixensa, puix mentres Don Vicent Ximeno y Don Frances Cerdá y Rico el fan natural de Valencia, Don Just Pastor Fuster, ab millor fonament, sosté que va naixer en Penágulla. Nostres investigacions resulten favorables á esta darrer asert. Com diu l' autor de la *Biblioteca Valenciana*, mossen Fenollar descendia d' una distinguida familia de dita població: foren sos pares Joan y Violante, y tingué dos germans anomenats Mateu é Isabel. La noticia mes antiga que hem pogut averiguar respecte á nostre poeta se referix á son nomenament de *sotsobrer* de les obres de la Catedral fet en lo Cabildo Pascual celebrat en Abril de 1467, de cual empleo prengué possessió en primer de Maig següent y lo desempenyá fins el trenta d' Abril del any sucesiu en que fon reemplaçat per mossen Frances Mercader. En esta época era ya beneficiat domer ¿Entraria á sustituir á mossen Berenguer Company, domer també, que va morir en 22 de Novembre de 1465? No hem pogut comprobar açó, pero nos inclinem á creureu tenint en conte la proximitat dels dos sussuits. En primer de Maig de 1480 torná á regentar dita sotsobrería fins 30 de Abril de 1481, en que se feu carrech d' ella mossen Joan Barba. Per tercera vegada fon nomenat sotsobrer en I de Maig de 1489.

Per escritura que autoriçá lo notari de Valencia Felip Abella en 13 de Giner de 1497, va fundar un benifet en la Iglésia parroquial de San Llorens, de la cual mossen Fenollar era també beneficiat, baix la invocació de Nostra Señora de la Salut, Per altra

escritura de 15 de Juliol de 1500, davant lo propi notari, reservá pera la seua familia lo patronat del indicat benifet y nomená per son primer patrona al seu nebot lo notari Joan Fenollar ⁽¹⁾, declarant además que ocurrida la mort d' este, ho fora lo seu germá Tomás, un y altre fills de Mateu, AI faltar els dos, lo patronato debía recaure en los descendents directes dels mateixos. Dit benifet desaparegué á principis del segle denau.

Reunit lo Concell general de Valencia lo día 4 de Maig de 1510 pera fer la elecció de catedratichs de esta Universitat, entre atres, prengué lo següent acort:

«Item elegeixen pera la cadira de matemátiques al venerable Mossen Fenollar preuere ab salari de vint y cinch lliures de la dita moneda (*reals de Valencia.*). —XXV IIª »

En los nomenaments de sis de Juny del any següent li fon donada esta cátedra al mestre Frances Domenech.

En lo *Liber rationalis eclaesiae S. laurentij* corresponent al any 1516, folio 5 v. se llig: «a XXVIII de febrer perno. a moss. bernat fenollar ab sis preueres y creu». En lo mateix llibre y secció de *Misses de trentenari*, s' encontra esta altra hota: «darrer día de febrer nos dona jeroni fenollar p aia (*per anima*) de mossen bernat fenollar puere e beneficiat en la present sglesia trenta misses de requie ab oferta y canelles». D' estes notes se despren que lo autor de *Lo passí* morí en esta ciutat lo darrer día de Febrer del indicat any 1516.

Fenollar fon u dels millors poetes de lo seu temps y va rebre de sos contemporanis mereixcuts elogis y mostres inequívokes del voler y respecte que li teníen. Lo ilustre poeta Joan Roiç de Corella li dedica estos espresius versos:

¹ D. Joseph. J. de Lorga en los seus apuntaments manuscrits sobre susults de Valencia, los quals utilicá D. Frances Cerdá y Rico pera les notes que posa al *Canto de Turia de La Diana Enamorada* (Edicio de Sancho) asegura que mossen Bernat fon nomenat subsíndich de Valencia lo día 10 de Juny de 1503, pero aço no es cert, puix dit carrech fon desempenyat en, aquella epocaper lo notari Joan Fenollar son nebot, com pot comprobarse en los *Manuales de Concels* que se guarden en l'arjiu del Exim. Ajuntament.

«Fenoll molt dolç | esculpit vos han marbre
hon sereu tret del viu | en bella pedra
e dira 'l mot | aquest es lo bell arbre
que parla flors en rims | pus verts que l' hedra (¹)»

En epoques posteriors parlen d' ell ab grans lloances lo P. Martí Sarmiento y Don Joseph Velazquez; y l' inspiradissim poeta Gaspar Gil Polo, al enaltir en son *Canto de Turia* de *La Diara Enamorada* als cultivadors de la gaya ciencia que lo precediren en aquesta ciutat, s' espresa respecte á Fenollar y son company Gaçull en estos termes:

«Mirando estoy aquel Poeta raro
JAYME GAZULL, que en rima Valentina
muestra el valor del vivo ingenio y claro,
que á las más altas nubes se avecina:
y el FENOLLAR que á Týtyro acomparo.
mi consagrado espíritu adevina,
que resonando aquí su dulce verso
se escuchará por todo el universo».

Nostre poeta ya 's doná á coneixer com a tal en vida del incomparable Ausias March, del que fon molt amich y era també ú dels que frecuentaven les velades lliteraries que en son palau celebrava lo noble Don Berenguer Mercader. Va intervenir molt directament en la justa poética de 1474 encarregantse d' escriure y publicar la sentencia del Tribunal juçgador de les obres presentades, lo cual formaben lo Cabildo, Don Joan de Proxita y Don Lluís de Castellvi, y á son carrech estigueren tots los treballs preparatoris pera la formació del llibre que, segons tots nostres

¹ Estos cuatro versos son la *tornada* de una composicio titulada *Respon moss. corella* que comença;

«Tres causes son | que ab fredor de marbre
Lo nostre cor | fan molt dur que pedra...»

bibliógrafos, es lo primer estompat en Espanya y cual descripció fem seguidament.

Obres poètiques:

I. «Les obres o trobes dauall scrites les quals tracten de lahors de la sacratissima verge Maria foren fetes è ordenades p los trobadors dei9 e en cascuna de les dites scrits Sponents a una sentecia dl mes prop insertal libel o cartell ordenat p lo venerable mosen Bernat fenollar preuere e domer de la Seu d' la insigne Ciutat de Valencia de manament e ordinacio del Spectable senyor frare Luis despuig Mestre de Muntesa e Visrey en tot lo Regne de Valencia. Lo qual senyor com adeuot de lo uerge Maria posa en la dita Ciutat de Valencia una Ioya a tots los trobadors a onze dies del mes de Febr Any d' la natiuitat d' nE senyor Mil CCCC. Lxxiiii. co es un troç d' drap de uellut negre apte o bastant p un gipo qui mils lo hara la uerge Maria en qual seuol lengua la qual Ioya per adir en aquella fonch lo dit dia posada en la casa d' la cofraria de sant Iordi de la dita Ciutat e Iutgada a *XXV* del mes de Mars del dit any. Lo tenor o seria del dit Cartell es lo mes prop següent».

Açó diu la primera página de dit llibre. No consta lo nom del impresor, pero molt fundadament se l' atribuix a Lambert Palmart, y en quant al any, no hiá dupte de que fon lo mateix 1474. Carix de foliació y signatures. Te set plechs: quatre de deu fulles, u de dotse, u de huit y altre de sis. L' unich eixemplar de que se te noticia existix en esta Biblioteca universitaria, y per impericia del encuadernador s' alterá la colocació dels plechs, figurant en lloch del quart el quint y viceversa. La lletra es romana o calderilla.

Les poesies que conté este llibre perteneixen á los següents autors: «Don iordi sentelles.—mestre corella.—mossen Bernat fenollar.—mossen ffranci de Castellvi.—mossen barcelo Caualler.—mestre aicanys mestre en medicina.—mossen Ioan de Nagera preuere.—honorabile e discret en berenguer cardona notari.—en pero pereç notari.—en Ioan verdanxa notari.—Ioan moreno notari.—Nanthoni Vallmanya notari.—luis monyoç notari.—

Iohan gamiça notari.—Arcis vinyoles.—sobre uero.—lançol.—Genis fira.—Miqualet pereç.—Bernadi vallmanya scriuent.—mestre Pere de ciuillar argenter.—mestre Lorenç diamant mestre descriure.—en Iohan sent climent naiper. — en berthomeu saluador studiant.—Iohan verdanxa menor de dias.—en Luis catala.—Berthomeu dimas.—hun Castella sens nom.—vijalba.—Iohan del Bosch ciutada de Xatiua.—gaçull.—Luis garcia scriuent.—en bernat des puig.—Ieronim monço.—Francesch de sant ramon.—Matheu esteue.—mestre Pere alcanyiç, metge de Xatiua.—mestre laume roig «mestre en medecina.—mestre pere bell.—mosen Iohan Vidal preuere de la Seu de Valencia». Son cuaranta cinch y la casi totalitat de les composicions estan escrites en valenciá, menys cinch: quatre en castellá, de Castellvi, Barceló, Pere de Civillar y *Hun castella sens nom*; y una en toscá de Narcis Vinyoles.

Son de Fenollar:

«Lo cartell».

Va firmat per fray Lluís Despuig y comença:

«L'alta sens par | humil verge María.....»

se compon de tres octaves y un quarteto y se fa constar que

«Mas puix deuots | li som de cor hi pensa
Perque dingrats | no reportem la colpa
Tenin per cert | qui mils lahor li done
Haura de guany | hun bell gipo de seda».

«De mossen Bernat fenollar preambol dreçat al spectable senyor frare Luis despuig, mestre de Muntesa e Visrey en lo Regne de Valencia.

Mirant senyor | de molta reuerencia.....»

Tres quartetos.

«Respon la gloriosa verge Maria presentant la sua coronacio als se9 deuots per honor de la Ioya».

«Los quim desiau loar.....»

Un cuarteto, set octavilles y altre cuarteto. Al fi se llig: *moss. fenollar*.

«Sentencia

Dacte semblant | tan virtuos
Puix lo començ | fonch glorios.....»

Setanta set versos. Seguix la *Dispositio*, que es una estrofa de dotze versos.

Altra edició:

«Primer libro impreso en España. Les Trobes en lahors de la Verge María. Publicadas en Valencia en 1474 y reimpresas por primera vez, con una introduccion y noticias biográficas de sus autores escritas por Francisco Martí Grajales. Valencia; Libreria de Pascual Aguilar, Caballeros, n.º I, 1894». Colofó: «Se imprimió esta obra en la ciudad de Valencia, en casa de Ferrer de Orga, y acabóse el XVI de Julio de MDCCCXCIV. Esta imprenta se estableció en el año de MDCCLVI por la viuda de José de Orga».

En 4.º Anteportada; portada; dedicatoria del editor *Al Excelentísimo Ayuntamiento de Valencia; Advertencia del Editor*; dedicatoria al Sr. D. José Enrique Serrano y Morales firmada por Francesc Martí Grajales; introducció donant notícies generals del únich eixemplar de la primitiva edició de les *Trobes* (págs, 11-15); notícies dels poetes que concurriren á la justa (págs. 16-91); *Abreviaturas usadas en esta obra* (pág. 92, no numerada); ve después una fulla ahon figura en facsimil fotograbat la portada de la primera edició, y en el revers de la mateixa comenza *Lo cartell*, Después van les restans composicions, que ocupen cinquanta set fulles, sens numerar. Les dos últimes fulles están destinadas á una *Noticia bibliografica de los autores que han litigado sobre la primacia en poseer el arte de la Imprenta las ciudades de Valencia y Barcelona*, y al colofó.

II. «Respon lo reuerent Mossen Fenollar preuere tirant al marçapa.

Y los grans rius do vostres beus corrien.....»

Set estrofes de dotse versos y *tornada*. Esta poesia se presentá al certamen en llahor de la Concepció celebrat en 1486.

III. «Lo Passi en cobles».

En la fulla següent aij comença la «Endreça Ala molt illustre e deuotissima senyora dona ysabel de billena digna abadessa del monestir de la sancta trinitat en valentia, Mossen fenollar

Daquella tan alta : tan fort y gran çoca
D' el arbre real : dels reys darago.....»

Tres estrofes de deu versos, despues de les quals venen atres tres de Martinez. A continuació *Inuoquen lo diuinal auxili* Fenollar y Martinez en una estrofa de deu versos cada u, y en la fulla signatura aiiij dona principi la «Istoria de la passio..... seguint lo euangelista Sant iohan. Parlant per aqll (*Jesús*) Pere martineç: e per tots los altres Mossen bernat fenollar.

La esglesia

Mostrant un greu plányer : lo cel y la terra
Cubert tot de negre : lo teple molt sant.....»

que acaba en la primera fulla de la signatura k.

En la fulla kij escomença la

«Contemplacio a Iesus crucifficat feta per Mossen Ioha scriua mestre racional; e per Mosse fenollar

Fenollar

Qui deu vos cõtempla : de la creu en l'arbre
Penjat entre ladres : per nostra salut..... »

que finaliza en l'anvers de la signatura I iij. En l' revers d' esta fulla se encontra la «Oració ala sacratissima verge maria tenint son fill deu Iesus en la falda deuallat de la creu, ordenada por lo molt Reuerent mestre Mossen Corella».

En la fulla que seguix, última del llibre, vá lo següent colofó:

«Agloria gran : daquela sagrada
Cruel passio : del rey eternal
Iacobo de vila : ab pensaffectedada
Tenint dins Valencia : la sua posada
Per dar als deuots : past celestial
La obra present : per ésser molt pia
Ha fet empremtar : de bon zel mogut
Y fon acabada ; del tot lonzen dia
Del mes de giner : any mil que corria
Quatre cents noranta : e tres ab salut».

En 4.^t lletra gòtica, sens foliar, signatures a—l. A la volta de les fulles, signatures *a* y *k*, va un gravat que representa á Jesus en la Creu, la Verge Maria y San Juan als costats y la Magdalena abrazada al peu de la Creu. Es lo mateix que se encontra en *La historia de Joseph* de Roiç de Corella. en les *Obres contemplatiues* de Vicent Ferrandis y Jaume Bertran, y en les *Hores de la Setmana Sancta* publicades por Jacobo de Vila en 1494.

La historia de la passio o *Lo passi en cobles*, una de les millors obres de Fenollar, es un poema en estrofes de deu versos, que afecta la forma dramática, en el qual intervenen; «La Església.—Lo euangelista.—Lo iuheus.—Los iuheus.—Lo lector.—La hostiaria.—Lo pere.—Los ministros.—Lo ministre.—Lo cunyat de malcus.—Lo pilat.—La iusticia.—La misericordia.—La verge maria.—Lumanal linatge.—y Lo euangeli».

La *Contemplacio a Iesus crucifficat* está escrita en estrofes de deu versos; vint y cinch de elles perteneixen á Fenollar, y altres tantes á Escrivá. Van intercalades.

IV. «Lo proces de les oliues e disputa dels Joues hi dels vells. Fet per alguns trobadors auant nomenats e lo sompni de Joha Johan». Al revers apareixen en un gravat Fenollar, Vinyoles, *Lo Sindich*, Moreno, Gaçull y Portell, sentats junt á un abre y mes alt, de peu, Joan Joan tenint un palo en les mans. En la última fulla de la signat. *e* se encontra lo següent colofó: «A laor y gloria de nostre saluador y redeptor iesucrist senyar nE fonch acabada la psent obra a xiiij. dias del mes d' october del any de la

incarnacio sua Mil. cccc.xcvij. Estampat p Lope de la Roca alaman. En la insigne ciutat de Valencia».

En quart; lletra gòtica; signats, *a—e*, totes de huit fulles, menys la darrera, que 'n te deu. Carlos Amorós la reimprimi en Barcelona en el any MDXXXII en lo mateix tamany. La tercera edició diu al final: «Fon estampat lo present libre en la insigne ciutat de Valencia, en casa de Ioan de Arcos, a les espatles del estudi general, Any MDLXI». En 8.º En igual tamany se feu la quarta edició, dirigida per l' infatigable valencianiste y llorejat poeta *Constantino Llombart*, en 1878, en la imprenta de Carlos Verdejo y formant el según volum de la *Biblioteca Valentina*.

En este treball, *sin duda alguna el más notable*, segons opinió de un crítich distinguit, en que tingué participació Fenollar, ve primerament la

«Demana de lo reuerent Mossen Fenollar al honrat y discret en Iohan Moreno», que la constituïxen deu octaves y *tornada* de quatre versos, intercalades aquelles ab altres tantes de Moreno. La primera octava de Fenollar es com seguix:

«De uos y de mi | lo temps assegura
al home celos | de mal sospitar
car tot uostre fet | esta en parlar
cercant lo descans | d' enuig y tristura:
Perço uull sauer | menchant uos oliues
lo com de aquelles | traen lo pinyol
ni com de la closca | lo chich caragol
que fer yo no puch | sens dents ab geniues».

A continuació «Mossen fenollar á la senyora Ollues» li dirigix una octava que comença:

«Ensemps uos puch dir | senyora Oliues
que may uos he vist | hi se be qui sou
puix laigua tan dolça | de uostre bell pou
les uelles carns mortes | fa jouens hi viues...»

Vé despues: «Escriu lo magnifich mossen Iaume gaçull caualler al reuerent Mossen fenollar com a procurador den Moreno».—«Escriu un tercer a mossen Gaçull lo qual per no ésser conegut se sotascriu lo sindich del comu de peixcadors hi vol que la resposta sia donada a micer Verdancha».—«Respon mossen Iaume Gaçull al sindich del comu».—Satisfá e replica lo sindich del comu a mossen Gaçull».—«Satisfá mossen Iaume Gaçull a la replica del sindich».—«Escriu en Moreno al molt magnifich mossen Iaume Gaçull fentli gracias com ha pres la part sua».—«Respon mossen Iaume Gaçull a Ioan Moreno». — «Replica lo discret en Ioan Moreno al magnifich mossen Iaume Gaçull caualler».—«Satisfá mossen Gaçull a la replica den Moreno».—«Replica de Moreno»—«Obra feta per lo magnifich Narcis Vinyoles comendant y loant les cobles fetes per en Ioan Moreno en fauor dels vells».—Y per últim les estrofes que «Escriu Baltasar Portell a en Iohan Moreno defenent la part dels jouens».

V. «Obra feta sobre un deport de la Albufera per lo Reuerent mossen Fenollar preuere e per lo Magnifich Mossen Johanot Scriua, Caualler Mestre Racional del molt alt senyor rey en lo regne de Valencia».

Manuscrit que tingué en son poder l' erudit P. Fray Joseph Rodríguez, ab atres poesies del mateix autor, y lo cual perteneixía á la biblioteca del Marqués de Villatorcas.

VI. «Qüestió moguda per Mossen Fenollar preuere a Mossen Iohan Vidal preuere a en Verdancha e a en Vilaspinosa notaris: la qual qüestió es disputada per tots e d' aquells sentenciat per Miquel Stela».

Esta cuestió té per objecte saber si el amor aviva mes la vista, el gust, el enteniment ó la voluntat. Fenollar opta per la primera y comença ab dos quintetos, á los quals seguixen atres dos de cada u dels llitigants per son turno. Los de Fenollar tenen este principi:

«Fénollar

Veure.

Per be que lo mon j en tals fets huy sia...»

Del mateix es la *Presentacio del proces al Iutge* escrita en sis decimes y en que diu: «Fenollar.—Si per spayar la malenconia». etcétera: la *Eleccio de Iutje en fallença de Mossen Corella feta per Mossen Fenollar* té quince versos, sent lo primer:

«Semblant la dels Reys | ab gran resplendor»

y la *Repeticio de Mossen Fenollar* consta de deu, que comencen:

«La planeta gran | de molta flor guarnida
Que de fenoll te | lo daurat renom...»

A lo últim hiá de «Mossen Fenollar loant e emolgant la sentència», una composició de més de cent versos. La sentència de *Miquel Stela* es á favor de Fenollar.

VII. «Demana adeuinatiua de Mossen Fenollar a D. Franci de Castellui e a Vinyoles.

Diuersament vn nom se recita;
perço menys cert puch dir a letres quantes...»

Dotce versos que figuren en la página 530 del tomo segon de l' obra següent:

«Cancionero general de Hernando del Castillo, según la edición de 1511, con un apéndice de lo añadido en las de 1527, 1540 y 1557. Publícale La Sociedad de Bibliófilos Españoles. Madrid MDCCCLXXXII.» En la página anterior se lee: «Imprenta de Miguel Ginesta, Campomanes, 8». Dos tomos en 4.º mayor á dos columnes, de 666 páginas lo primer y 672 el segón. En este completissim *Cancionero* van poesies de 'ls autors valencians que se expresen á continuació:

Jerónim Artes.—D. Alonso de Cardona.—D. Frances Carroz Pardo de la Casta.—D. Frances de Castellvi.—El Comendador D. Lluís de Castellví.—D. Lluís Crespi de Valldaura.—El Comendador Joan Escrivá.—Mossen Bernat Fenollar.—D. Frances Fenollet,—D. Joan Fernández de Heredia.—Vicent Ferrandis.—

Mossen Jaume Gaçull.—Bertomeu Gentil.—El Conde de Oliva.—Miquel Pérez.—Jordi de Sent Jordi.—Mossen Joan Tallante.—Joan Verdancha.—Jerónim de Vich.—Narcis Vinyoles.—Y el Marqués de Zenete.

VIII. «Sola feta per los tres damunt dits, (*Fenollar, F. Castellvi y Viñoles*), cascu un vers.

Vos sou quant yo parle la veu que rahona,
e sou de les castes e vergens la palma...»

Dotze versos. *Cancionero*, tomo II, página 540. Esta poesía figura també en la página 445.

IX. «Demana Mossen Fenollar á Vinyoles.

Del nom gentil de vna gentil dama
se fan tres parts, y ensemps totes lo fan...»

Atres dotze versos que se encontren á continuació dels anteriors.

X. «Canción de Mossen Fenollar.

El coraçon vos embío
y tomar no lo quereys...»

Dotze versos que figuren en la página 145 del tomo II.

XI. «Canción de Mossen Fenollar.

De ti mundo me despido
para 'l otro que nasci...»

Tres estrofes: la primera de cinch versos y les altres dos de nou. A esta *Canción* feu una *Glosa* micer Jeronim Artés. Aquella se encontra en les pàgines 170 y següent del indicat segon tomo del *Cancionero*.

XII. «Cobla q moss. fenollar trames a moss. corella q legint la tota diu mal e legint la per mitad diu be».

Es com seguix:

«Un altre sent pau | no sou vos, Monsenyer
Hoynt vos contempte | daquells ralladors
Quand vos sermonau | nos pot goig atenyer
Alegras lo temple | sens vostres fauors
Tot horn sentresteix | dohir uos en trona
De vostre silenci | lo pobles content
La fama vos creix j sens be que resona
Dun altre terenci | nous loha la gent».

«Demana moss. fenollar a mosa. corella.

Lo crèdit gran | que de subtil entendre
vos possehiu | senyor demi stimat...»

Huit versos.

«Demana moss. fenollar a moss. corella.

Ma voluntat | no menys freda que marbre
En servir deu | pus dura ve que pedra...»

Atres huit versos.

Estes tres composicions se encontren en un codice de *Obres de mossen Corella* que se conserva en nostra Biblioteca universitaria y porta lo número nou.

FRANCES MARTÍ GRAJALES.